

Î N C H E I E R E

10 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Nicolae Craiu
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „CET Nord”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni ”CET-Nord” împotriva Primăriei mun. Bălți, ÎM ”Gospodăria Locativ-Comunală Bălți”, intervenient accesoriu Olexina Tatiana, privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 24 noiembrie 2020 prin care s-a respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „CET Nord” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 13 iulie 2020,

c o n s t a t ă :

La 28 mai 2019, S.A. ”Cet-Nord” s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Î.M. ”Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” privind încasarea datoriei pentru pierderile normative de energie termică.

În motivare, a menționat că, potrivit scrisorii Î.M. ”GLC Bălți” nr.12/1430-08 din 13 iulie 2018, apartamentul cu nr. XXX din str. Tudor Vladimirescu XXX, mun. Bălți a fost repartizat în baza dispoziției primarului nr.1054 din 30 septembrie 2003, și în fișa de evidență a apartamentului este înscris Olexina Tatiana.

Potrivit actului nr.6941-3 din 29 mai 2018 s-a depistat că locatarul imobilului respectiv este decedat.

În temeiul contractului nr.213-(BCD/GB) din 25 februarie 2012 de prestare a serviciilor de furnizare a informației la Banca Centrală de Date a Cadastrului bunurilor imobile și a deciziei Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr.DD-1427293556964 din 25.03.2015, reclamantul în calitate de operator de date cu caracter personal a constatat că asupra bunului imobil situat pe adresa mun. Bălți str. Tudor Vladimirescu XXX ap. XXX înregistrarea dreptului de proprietate nu a fost solicitată.

Conform informației din Registrul bunurilor imobile, blocul locativ din cadrul căruia face parte apartamentul nr. XXX amplasat în mun. Bălți, str. Tudor Vladimirescu XXX aparține cu drept de proprietate Administrației publice locale

grevat spre administrare economică ÎM "GLC Bălți" în temeiul hotărârii judecătorești nr.0300/10/16138 din 15 iulie 2010, astfel, ultimul beneficiază de serviciile de încălzire prestate de reclamant în apartamentul menționat, de aceea consideră că ultimul are obligația de achitare a plăților pentru energia termică calculată pentru imobilul vizat.

Potrivit actului de deconectare nr.3-4387, apartamentul în cauză a fost deconectat parțial de la sistema centralizată de energie termică la 29 septembrie 2009.

Pe parcursul perioadei 01 octombrie 2015-31 mai 2018 s-a format o datorie în sumă de 7115,09 lei pentru pierderile normative cumulative cu energia termică furnizată, calculul fiind efectuat în mărime de 100% pentru încăperile conectate, iar pentru încăperile deconectate în mărime de 10% pentru perioada 01 octombrie 2016-04 aprilie 2018.

Conform actului de cercetare nr.6283-3 din 07 octombrie 2016, țevile de energie termică trec prin următoarele locuri de uz comun: podeaua etajului unu și scara blocului tur-retur, considerând că se confirmă existența a trei elemente constructive din bloc, iar din considerentul că prin apartamentul pârâtului trec țevile tranzit consideră că sunt prezente toate cele patru elemente constructive.

La 16 septembrie 2019, S.A."CET-Nord" a concretizat componența participanților la proces, indicând în calitate de pârât și Primăria mun. Bălți.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 14 octombrie 2019 a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Olexina Tatiana.

Astfel, în final a solicitat reclamantul încasarea din contul Primăriei mun. Bălți și Î.M. "GLC Bălți" a sumei de 7115,09 lei cu titlu de datorie pentru pierderile normative de energie termică și 270 lei cheltuielile de plata taxei de stat.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 11 noiembrie 2019 a fost admisă cererea reprezentantului Primăriei mun. Bălți cu privire la aplicarea excepției de tardivitate privind încasarea datoriei pentru perioada 01.10.2015-01.04.2016 în sumă de 1930,47 lei, fiind respinsă ca tardivă cererea de chemare în judecată în latura respectivă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 05 februarie 2020 a fost casată încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 11 noiembrie 2019 cu emiterea unei noi soluții potrivit căreia s-a respins cererea Primăriei mun. Bălți privind ridicarea excepției de tardivitate în latura încasării datoriei pentru perioada 01.10.2015- 01.04.2016 în sumă de 1930,47 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 13 iulie 2020 acțiunea depusă de S.A. „CET-Nord” a fost respinsă.

Pentru a hotărî astfel, instanța a conchis că, apartamentul nr. XXX din str. Tudor Vladimirescu XXX mun. Bălți a fost repartizat în baza dispoziției primarului nr.1054 din 30.09.2003 lui Olexina Tatiana, care este chiriașul principal al apartamentului respectiv, fiind înscrisă în fișa de evidență a apartamentului.

Instanța de fond a constatat că, reclamantul a fost informat despre faptul că Olexina Tatiana este chiriașul principal al apartamentului nr. XXX din str. Tudor Vladimirescu XXX mun. Bălți, încă la 03 noiembrie 2006, în vederea încheierii contractelor de furnizare a energiei termice cu locatarii blocului respective, inclusiv Olexina Tatiana.

O altă informație precum că apartamentul nr. XXX din str. Tudor Vladimirescu

XXX mun. Bălți ar fi fost repartizat unei alte persoane decât Olexina Tatiana, nu s-a adeverit.

Instanța a reținut că, în speța data persoana care a beneficiat de serviciile prestate de către S.A. "Cet-Nord" și are calitate de chiriaș/consumator, este anume Olexina Tatiana, despre care reclamantul a cunoscut încă în anul 2006 când Întreprinderea Municipală Direcția de Producere și Exploatare a Fondului Locativ a expediat răspunsul din 03 noiembrie 2006 unde a fost indicat că în apartament locuiește chiriașului principal Olexina Tatiana.

Astfel, Primăria mun. Bălți și ÎM „Gospodăria Locativ Comunală Bălți,, nu pot avea pe cauza dată calitate de pârâți, între ÎM"GLC Bălți" și Primăria mun. Bălți nu există obligații contractuale cu S.A. "Cet-Nord" privind achitarea serviciilor prestate apartamentelor neprivatizate.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 17 iulie 2020 S.A."CET-Nord" a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 13 iulie 2020, solicitând admiterea apelului declarat, casarea integrală a hotărârii, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea civilă să fie admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 24 noiembrie 2020, s-a respins apelul declarat de S.A."CET-Nord" și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 13 iulie 2020.

La 25 ianuarie 2021, S.A."CET-Nord" a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 24 noiembrie 2020 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond și trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivare a invocat că, nu este de acord cu soluția instanței de apel, deoarece a fost emisă fără elucidarea pe deplin a circumstanțelor cauzei și fără determinarea exactă a naturii juridice a litigiului prin lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele invocate în apel.

Recurentul a indicat că în motivarea deciziei instanța de apel a expus argumentele contract normelor de drept material, aprecierea fiind făcută doar pe declarațiile intimaților.

Examinând apelul, instanța de apel a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor cauzei, precum și materialului anexat, fără a examina sub toate aspectele legalitatea și temeinicia hotărârii în raport cu legislația în vigoare.

În opinia recurentul Curtea de apel nu a invocat motive plauzibile de respingere a acțiunii și a emis decizia cu încălcarea prevederilor art. 432 alin. (2) lit. a) și c) și alin.(4) din Codul de procedură civilă.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei la 24 noiembrie 2020.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cererea de recurs a fost declarată la 25 ianuarie 2021, respectiv, în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, la 04 februarie 2021, instanța de recurs a comunicat intimaților recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționate, potrivit avizelor de recepție (f.d. 17-18 Vol. II).

Până la data examinării recursului, intimatul referință nu a depus.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național

și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „CET Nord”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea pe Acțiuni „CET Nord”.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari

Nicolae Craiu

Victor Burduh